

JE WEET TOG

Advies van jongeren uit Amsterdam Noord over het voorkomen van schooluitval

INLEIDING

Wij zijn de kerngroep van het jongerenproject Je weet tog. Wij zijn zes jongeren uit Amsterdam Noord. Sommigen van ons zitten op het (V)MBO anderen zitten thuis. Wij zijn via jongerenwerk Dock, Spirit LTB of vrienden gevraagd mee te gaan doen aan het project. Wat wij met elkaar delen is dat we allemaal ervaring hebben met voortijdig school verlaten (VSV). Het doel van het project Je weet tog was om met elkaar te praten over de vraag waarom jongeren school verlaten voordat ze een diploma hebben behaald. In de gesprekken hebben we onze ervaring met voortijdig school verlaten gedeeld en gesproken over wat er anders en beter zou kunnen.

Wij zijn in de periode van december 2013 tot april 2014 achttien keer bij elkaar geweest onder leiding van Stichting BMP. We hebben besproken hoe het is om in Noord op te groeien, hoe onze schoolcarrières zijn verlopen, hoe wij onze omgeving zien en hoe er naar ons wordt gekeken. Op basis van deze gesprekken is een waaier* gemaakt die is ingedeeld in vier cirkels: thuis, de straat, de instellingen en de samenleving. In deze waaier staan uitspraken en tips aan ouders, jongeren en instellingen om voortijdig schooluitval te voorkomen.

* Deze waaier is te bestellen via www.stichtingbmp.nl

Er staan voor jongeren een heleboel mensen klaar als ze voortijdig van school afgaan, maar jongeren zelf worden nauwelijks betrokken om voortijdig schooluitval te voorkomen. Dit project heeft ons goed gedaan, het horen van elkaars verhalen over school, ouders en de straat geeft je het gevoel dat je niet de enige bent met bepaalde ervaringen. Het was fijn dat er in de groep een vertrouwde omgeving ontstond waarin we elkaar konden steunen.

Ter afsluiting van het project hebben we op 5 juni een eindpresentatie met muziek en discussie voor ouders, jongeren, scholen en het stadsdeel georganiseerd, waarin we onze ideeën hebben getoetst. Van deze eindpresentatie is een documentaire gemaakt die te zien is op de website van Stichting BMP. Op basis van de uitkomsten van de gesprekken, de waaier en de discussie tijdens de eindpresentatie is uiteindelijk een advies voortgekomen waarvan wij hopen dat de verschillende partijen in Noord deze echt oppakken en er iets mee doen.

Leeswijzer advies

Het advies gaat over hoe voortijdig schoolverlaten voorkomen kan worden en hoe voortijdige schoolverlaters te ondersteunen. In ieder hoofdstuk wordt een andere omgeving behandeld: de jongeren, ouders, scholen, instellingen en het stadsdeel. Per omgeving geven we eerst de kern van de uitspraken in de waaier weer, daarna geven we een samenvatting van onze gesprekken en ervaringen. We besluiten ieder hoofdstuk met een paar gerichte adviezen aan de partijen.

De Kerngroep

Je weet tog!

1. JONGEREN - GEEF ONS EEN VEILIGE PLEK

Tip uit de waaier:

“Geef ons een veilige plek in Noord, waar we elkaar kunnen ontmoeten, een plek waar je dingen kan leren, stage kan lopen, plannen kan uitwerken maar ook plekken waar je gewoon kan chillen.”

De straat

In de waaier komt ons leven in Noord aan de orde onder het kopje “Straat”. De straat is voor ons niet alleen de plek waar we hangen, het betekent veel meer dan dat voor ons. We hebben geen school, klas, kantine of schoolplein om met vrienden te chillen. De straat is ons thuis. We zien dat deze vertrouwde omgeving ons wordt afgepakt door nieuwkomers; voornamelijk de yuppen maar ook criminele jongeren uit andere stadsdelen.

Er wordt nu vooral gepraat over de positieve kanten van de stedelijke vernieuwingen in Noord, we willen dat er ook aandacht komt voor de negatieve kanten: Noord is een wijk waar je makkelijk in aanraking komt met criminaliteit.

Door de stedelijke vernieuwing in Noord zijn onze vertrouwde plekken verdwenen, waaronder P10, de plek om te hangen. Het is er saai en er is niets te doen voor jongeren, waardoor sommige jongeren al snel geneigd zijn een eigen invulling aan spanning en avontuur te geven. Het is makkelijk om je slag te slaan hier in Noord, het is er donker en een inbraakje hier en daar of een scooter stelen is dan zo gedaan. Na een bepaald tijdstip durven mensen dan ook niet meer alleen de straat op vanwege overvallen, mishandelingen

en tasjesdieven. Wij geven toe dat enkelen van ons zich in het verleden aan soortgelijke dingen schuldig hebben gemaakt. Een kat- en muisspel met de politie zorgt namelijk voor een beetje sensatie in het saaie Noord. En als je dan ook geen school en werk hebt en al helemaal niks om uit te geven dan kunnen de frustraties hoog oplopen. Het slechte pad lonkt als je dan ziet dat andere jongeren op een snelle manier aan geld komen.

Het gevolg is dat de politie harder is gaan optreden in Noord. Wij begrijpen dat, maar het werkt averechts. Wij en onze ouders hebben last van het harde optreden van de politie, die zomaar onze broertjes oppakken en meenemen. De jongeren in Noord zien de politie niet als het gezag, daar hebben ze geen angst voor. Het enige waar ze voor vrezen is God. Daarom zien wij in onze omgeving ook steeds meer jongeren vanuit een bepaalde woede tegen het systeem, extreme gedachten krijgen, radicaliseren in de islam en geweld niet uitsluiten. Ze hebben het gevoel dat ze altijd het slachtoffer zijn en praten hun daden goed, sommigen vertrekken zelfs naar Syrië.

Deze jongeren hebben steun nodig. Wat wij ook zien is dat de verhouding tussen buurtbewoners onderling niet meer is wat het was. Vroeger was er meer gemeenschapsgevoel en daardoor ook sociale controle - die is er nu niet meer in Noord.

Wij voelen ons niet meer veilig op straat en hebben het gevoel dat ons thuis, onze straat ons is afgepakt. De vernieuwingen zijn erop gericht om vooral de nieuwkomers met geld (de yuppen) te *pleasen*. De ervaring leert dat een veilige en vertrouwde omgeving de basis is voor een goede stabiele ontwikkeling van jongeren.

Wij zien het als onze taak om de jonge generatie te hoeden voor fouten die wij hebben begaan, en hebben dan ook als eerste aan de jongeren van Noord de boodschap: Voed de jonge generatie mee op! Durf ze te wijzen op de fouten die ze maken, omring ze met goede voorbeelden en help ze bij het creëren van een veilige straat. Om dit te kunnen realiseren hebben jongeren daar natuurlijk wel de nodige ondersteuning nodig.

Daarom is ons advies niet alleen aan de jongeren gericht maar aan iedereen *die zich inzet voor de jongeren in Noord.*

Advies ten behoeve van jongeren:

- Er zouden door het stadsdeel en jongerenwerk meer ontmoetingsplekken voor jongeren gecreëerd moeten worden die niet per se gekoppeld zijn aan een activiteit. Een plek waar ontmoeting en ruimte voor gesprek (eventueel onder begeleiding) de basis vormen.
- Organiseer ook groepsgesprekken waarin jongeren op basis van eigen ingebrachte thema's hun ervaringen en verhalen kunnen delen over thuis, vriendschappen, school en werk.
- Ben je als jongere zelf een VSV'er help dan mee om andere jongeren in groepsverband te ondersteunen.
- Er zouden andere vormen van uitdaging voor jongeren moeten komen. Verplaats spanning en avontuur van hangen op straat naar het nuttig inzetten van jongeren bij het opbouwen van hun Noord. Koppel deze inzet aan werk- en leerevaringsplekken of stages.
- Aan iedereen die met jongeren werkt: Betrek jongeren bij plannen als het hen aangaat!
- De politie moet ons niet lukraak op straat aanhouden alleen op basis van onze achtergrond, daarmee creëren ze alleen ergernis onder jongeren.

II. SCHOOL - BEOORDEEL NIET ALLEEN OP GEDRAG!

Tip uit de waaier:

“Er is weinig ondersteuning op school. Ze zouden meer begeleiding moeten bieden en kijken naar wie je bent en wat je als leerling nodig hebt.”

Hoe word je VSV-er?

In de waaier geven we onder “Instellingen” tips aan scholen, het middelbaar onderwijs, maar ook aan het basisonderwijs, over hoe voortijdig schoolverlaten onder jongeren beperkt kan worden. En hoe scholen kunnen omgaan met VSV'ers. In de gesprekken aan tafel blijkt dat bij de meeste van ons het op de basisschool al is misgegaan. Op jonge leeftijd hebben velen van ons te verduren gehad met afwijzing of een bevooroordeeld schooladvies op basis van onze achtergrond. Wij zien dit als een van de voornaamste oorzaken van voortijdig schoolverlaten in een later

stadium. Want VSV'er word je niet zomaar, het is vaak ook geen keuze maar eerder een samenloop van omstandigheden. Daarbij speelt de (basis)school (inclusief de docenten) een belangrijke rol.

(Basis)scholen tonen weinig vertrouwen in allochtone jongeren. Wanneer een Marokkaanse jongen en een autochtone jongen dezelfde Citotoets-score behalen waarmee ze naar de Havo kunnen, word je als Marokkaan vanzelfsprekend niet aangemoedigd om naar de Havo te gaan. “Je gedrag past beter op het VMBO” krijg je dan te horen. Dit soort afwijzingen op jonge leeftijd zijn funest voor het zelfbeeld van jongeren, maar ook voor het beeld dat jongeren zoals wij van de samenleving krijgen. We krijgen het gevoel dat we tweederangsburger zijn omdat we als een mindere behandeld worden. Vervolgens zit je dan met je Havo-niveau op het VMBO; dan begint de ellende pas.

In andere gevallen hebben we het gevoel dat als we de juiste begeleiding en ondersteuning op school hadden gehad, we er nu veel beter voor zouden staan. Als je moeite hebt met concentratie of snel bent afgeleid moeten docenten je daar bij helpen en zorgen dat je niet van school hoeft. Want de scholen waar je daarna op terecht komt zijn het ergste van het ergste. Daar zitten scholen tussen die niet verschillen van een buurthuis; waar je gewoon de klas in en uit kunt lopen om te chillen in de kantine. Je krijgt geen huiswerk en leraren zijn net als kinderen, weten niks en doen niks inspirerends met de klas. Terwijl wij vinden dat docenten de motiverende factor moeten zijn voor ons om het op school boeiend te blijven vinden. Verveling in de klas leidt tot meer verstorend gedrag of tot spijbelen. In een omgeving waar het merendeel van de jongeren verstorend gedrag vertoont is het onmogelijk iets van de les op te pikken. Dit is een van de redenen waarom veel jongeren school als een verspilling van hun tijd zien en daarom wegblijven of ermee stoppen of zelfs van school worden gestuurd. Scholen sturen op kennis en vaardigheden, maar beoordelen tenslotte vooral op gedrag. Als dit dan toch een feit is, dan zouden leraren ook hierin getraind moeten worden om te sturen op gedrag.

Motivatie, diploma en startkwalificatie

Het belang van een startkwalificatie of wat een diploma waard is besef je pas wanneer je al bent gestopt met school en je geen kans maakt op de arbeidsmarkt. Onze motivatie om vervolgens toch een diploma te halen wordt dan gekoppeld aan het systeem. Want het systeem bepaalt dat je pas met een startkwalificatie kans maakt op de arbeidsmarkt. Dat zou niet zo moeten zijn. Wij vragen scholen jongeren te helpen om hun motivatie op te schroeven en hen tijdig in te laten zien wat de gevolgen zijn voor een voortijdige schoolverlater. Jongeren denken als ze nog op school zitten en het gaat slecht, dat het makkelijker is om te gaan werken en snel geld te verdienen. Je staat er als jongeren niet bij stil dat je zonder ervaring en startkwalificatie nergens aan de bak komt.

Anderzijds is het belachelijk dat een VMBO diploma, waar je hard voor hebt gewerkt geen startkwalificatie oplevert. En als we dan toch dat diploma (startkwalificatie) willen behalen wordt het ons moeilijk gemaakt om een mbo-opleiding te volgen. Voortijdige schoolverlaters verdienen een tweede kans, hen moet de

toegang tot een opleiding niet moeilijk worden gemaakt.

Een andere niet echt motiverende factor die meespeelt is de heersende werkeloosheid onder jongeren. Wij zien dat zelfs jongeren die wel een VMBO diploma of startkwalificatie behaald hebben geen werk of stageplek kunnen vinden. Dit werkt voor andere jongeren niet echt motiverend om school serieus te nemen. Sommigen staan dan ook alleen ingeschreven bij een school om studiefinanciering te krijgen, niet om de lessen te volgen. Zo dragen zij ook een centje bij aan de vaak moeilijke financiële situatie thuis. Scholen zouden meer oog moeten hebben voor jongeren die uit arme gezinnen komen.

De boeken die aangeschaft moeten worden zijn soms zo duur, dat ze niet gekocht kunnen worden. Jongeren die zonder boeken in de les zitten worden door school gewaarschuwd snel hun boeken aan te schaffen. Als je je boeken niet hebt mag je de les niet meer bijwonen. Jongeren lopen dan met de angst rond dat ze van school moeten. Bij navraag op school blijkt dat

het nooit zo ver zal komen, dat er altijd wel een oplossing wordt gezocht en de leerling niet van school zal worden gestuurd. Maar jongeren weten dat niet. Wij vinden dat docenten te makkelijk denken. Het is niet niks als je je best doet en graag wil, je docent dan zegt "ga eerst maar een jaartje werken om je boeken te kunnen bekostigen".

Zelfreflectie

In de groep kwam ook ter sprake of wij zelf anders hadden kunnen handelen om niet van school af te gaan. Het is makkelijker gezegd dan gedaan om je gedrag naderhand te veranderen en daarvoor de verantwoordelijkheid te nemen. Het gedrag dat je vertoont, heb je vaak niet zelf in de hand of je bent je er niet van bewust, omdat iedereen zich zo gedraagt. Onze straatcultuur is bepalend en op school word je al gegroepeerd in barbiepoppen, gangsters of nerds en daar gedraag je je vervolgens naar. Totdat je er achter komt dat bepaald gedrag niet goedgekeurd wordt. Het is jammer dat we door ons gedrag niet hebben kunnen laten doorschemeren wat we in onze mars hebben.

Maar, als voortijdige schoolverlaters zonder diploma vinden wij dat een diploma niet per se iets zegt over wie je bent en wat je kunt. Als het ons wordt gevraagd zouden wij zeggen: Kijk naar wie we zijn en wat we kunnen in plaats van alleen te beoordelen op ons gedrag of onze achtergrond.

Advies aan scholen:

- Het basisschool advies is bepalend voor de rest van onze schoolcarrière. Daarom zouden (basis)scholen zich ervan bewust moeten zijn wat het effect van afwijzen op jongeren is.
- Maak vooroordelen over allochtone jongeren bespreekbaar, laat jongeren niet met een rotgevoel van afwijzing en frustratie rondlopen.
- Creëer mogelijkheden om jongeren bewuster te maken van hun gedrag. Stimuleer positief gedrag op school, zorg voor een omgeving die bepaald negatief gedrag niet versterkt, maar een andere wending geeft. Ondersteun leraren, zodat ook zij jongeren op hun gedrag kunnen aansturen.
- Zorg dat er geen kloof is tussen de leefwereld van de jongeren en van de docenten.
- Werk aan een goede relatie met ouders met vertrouwen als de basis.
- Creëer voor leerlingen die uit arme gezinnen komen en hun boeken niet kunnen betalen een boekenfonds.
- Help ons om aan onze motivatie te werken zodat we onze startkwalificatie halen.
- Zorg voor meer uitdagende lessen en docenten die ons inspireren.
- Docenten moeten duidelijke regels stellen en streng zijn waar nodig om de rust in de klas te bewaken.

III. OUDERS (THUIS) - MOREEL BESEF BEGINT THUIS

Tip uit de waaier:

“Ouders geef aandacht aan je kinderen, praat met ze, toon betrokkenheid.

Zorg dat ze je niet vrezen.”

Thuis wordt niet gesproken

In de waaier hebben we onder de titel “Thuis” uitspraken en tips geformuleerd aan ouders. De betrokkenheid van ouders bij school vinden wij belangrijk, het liefst zo vroeg en lang mogelijk. De meesten van ons zijn opgegroeid in eenoudergezinnen en hebben veel broertjes en zusjes thuis. Het zijn veelal onze moeders die er alleen voor staan wat betreft de opvoeding. Onze vaders zijn er wel, maar zijn niet in zicht. Als je ziet dat je moeder hard ploetert om in huis alles in het gareel te houden, dan val je haar niet lastig met problemen op school en wat je allemaal uitspookt op

straat. Thuis wordt niet gesproken, er heerst een cultuur van verzwijgen, maar ook van liegen. We vragen ons af of ouders zich ervan bewust zijn hoe belangrijk ook hun rol bij onze schoolcarrière is.

Ouders wees alert!

Ouders moeten in gesprek met hun kinderen over school, vriendschappen, geld, werk en toekomstperspectieven. Als ze hier vroeg mee beginnen ontstaat er een vertrouwensband en goede relatie tussen ouders en jongeren. Je behoort je ouders niet te vrezen als je slecht presteert op school of hen wil benaderen voor advies. Maar andersom behoren ouders ook alerter te zijn en vaker te vragen hoe het gaat met hun kind. Ze weten vaak dondersgoed wat we zoal op straat uitvoeren, daar moeten ze niet over zwijgen maar ons er op aanspreken en er over in gesprek gaan.

Je weet tog

Nu komt het al te vaak voor dat ouders pas betrokken raken wanneer ze benaderd worden door school of de politie plotsklaps voor de deur staat. Dan is het vaak al te laat en wordt de relatie tussen ouders en jongeren er niet beter op. Ouders willen anders, willen praten maar weten alleen niet hoe. Een ontmoetingsplek voor ouders waar ze elkaar om steun kunnen vragen zou hierbij kunnen helpen. Ook de school zou hierbij een rol kunnen spelen en jongeren en ouders hierbij kunnen ondersteunen.

Moreel besef begint thuis

Het thuisfront is zeer bepalend voor of je het goed doet op school. Als het thuis slecht gaat, gaat het op school ook slecht. Jongeren krijgen wanneer ze het echt nodig hebben niet de aandacht van hun ouders die ze zouden wensen. Als de situatie met je ouders thuis niet goed is, vermijd je ze en blijf je tot laat op straat hangen. De moraliteit van ouders wordt gevreesd, maar de moraliteit van de straat is totaal anders. Ouders moeten er voor zorgen dat zij niet gevreesd worden, maar de moraliteit van de straat. Het klinkt bizar maar sommigen van ons kunnen het

goedpraten om oudjes van hun iPad te beroven omdat ze vinden dat ouderen er toch niet goed mee om kunnen gaan en jongeren een iPad beter kunnen gebruiken. En thuis is het makkelijk om een smoesje te bedenken hoe je aan al die dure spullen en geld komt. Ouders moeten hun kinderen leren wat goed en fout is. De ontwikkeling van het moreel besef bij kinderen heeft goede voorbeelden en begeleiding van de ouders nodig. Maar ook jongeren op straat zouden daar in kunnen bijdragen door de jongere generatie aan te spreken op hun gedrag.

Advies ten behoeve van ouders:

- Onderling steunsysteem: Het Stadsdeel en scholen zouden een rol kunnen spelen bij het creëren van ontmoetingsplekken waar ouders met elkaar in gesprek kunnen gaan over opvoeden in Noord.
 - Ouders met kinderen van verschillende leeftijden kunnen van elkaar leren en beter vooruit kunnen kijken op de situatie van hun eigen kinderen naarmate ze ouder worden.
 - Vaders en moeders kunnen met elkaar bespreken wat ze van elkaar kunnen verwachten en hoe ze over hun rolverdeling denken.
 - Alleenstaande moeders zouden speciale aandacht en ondersteuning kunnen krijgen als lotgenoten bij elkaar. Geef ze het gevoel dat ze er niet in hun eentje voor staan!
- Ouders wees geïnteresseerd en ga en blijf in gesprek met jullie kinderen! Stel waarden boven strakke normen.
- Ouders blijf reëel! Ga niet het onmogelijke van je kinderen eisen.
- Scholen zouden ouders en kinderen moeten begeleiden bij hun schoolloopbaan, huiswerk, ouderbetrokkenheid en schooladvies.

IV. INSTELLINGEN - MOE VAN AL DAT GEPRAAT

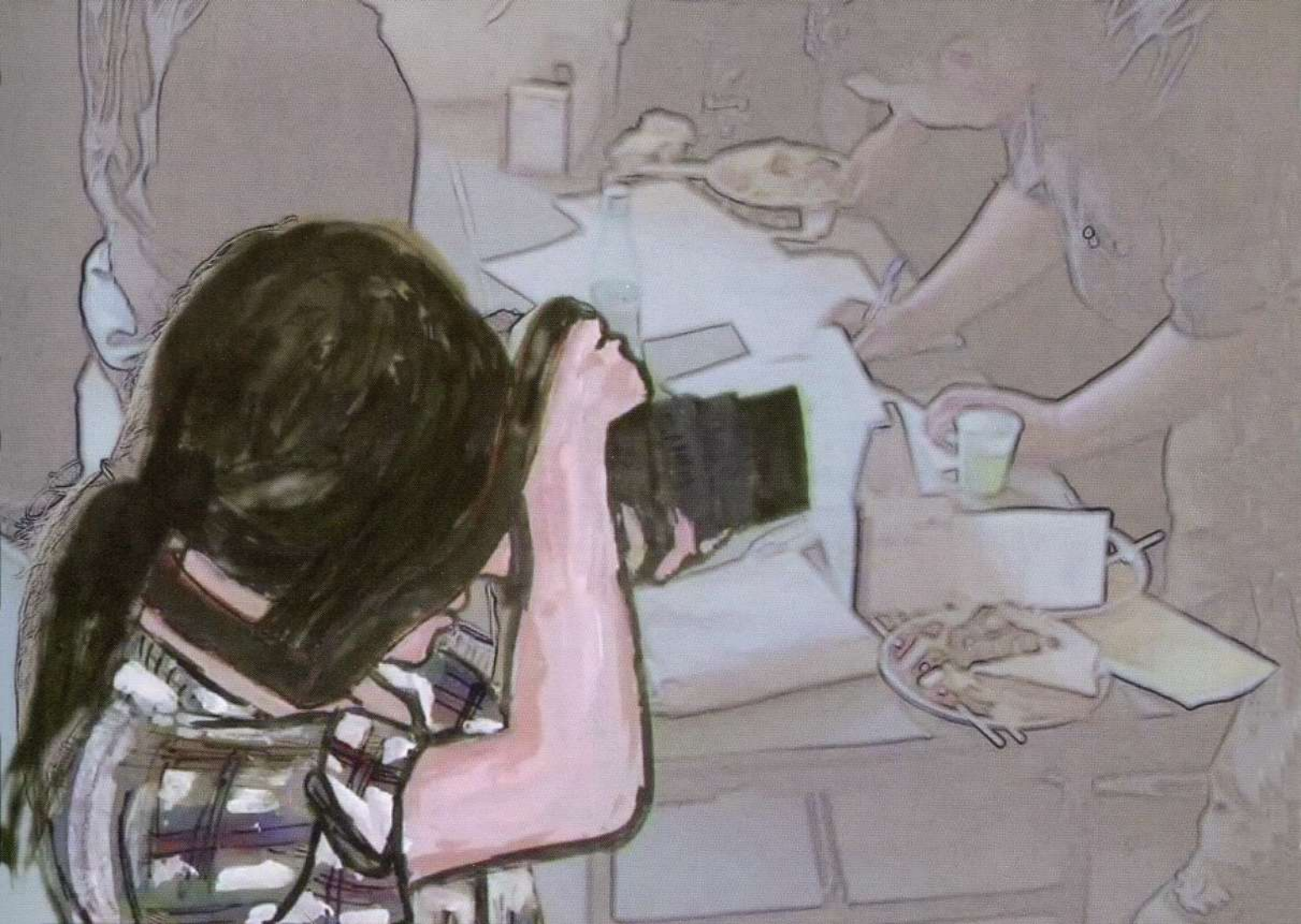
Tip uit de waaier:

“Instellingen gaan alleen koffie met je drinken en praten met je over je leven terwijl ze jongeren op effectieve wijze moeten helpen.”

In de waaier geven we onder “Instellingen” (naast tips aan scholen) ook tips aan het jongerenwerk, en jeugdhulpverlening. Het institutioneel veld rondom jongeren is enorm. Je weet vaak als jongeren niet precies wat je aan ze hebt, totdat je erachter komt dat je niks aan ze hebt. Ze willen graag koffie met je drinken en je verhaal horen, maar echt hulp wanneer je dat nodig hebt, hebben ze niet te bieden. Dat blijkt tenminste aan tafel als we als VSV'er onze ervaring over instellingen met elkaar delen.

Het hulpverleningscircuit is voor jongeren niet effectief genoeg. De meeste van ons zijn teleurgesteld en hebben weinig positiefs te melden over instellingen. We worden er eerlijk gezegd moe van om keer op keer ons verhaal aan hen te vertellen. De meesten verwachten namelijk als ze echte hulp nodig hebben dat ze dat dan ook direct kunnen krijgen. Als dat dan niet zo blijkt uit te pakken dan is de teleurstelling groot. Daarom zouden we instellingen willen adviseren om duidelijk te zijn wat ze voor jongeren kunnen betekenen. En als ze er voor ons zijn samen met ons na te denken hoe je tot echte effectieve hulp kunt komen.

Instellingen zijn vooral bezig je eerst een label op te drukken, pas dan weten ze wat ze met je aankunnen. Ze stellen te gemakkelijk een diagnose, voor je het weet ben je licht verstandelijk beperkt (LVB) of krijg je

medicatie voor ADHD voorgeschreven. Een dergelijke diagnose achtervolgt je voor de rest van je leven.

Daarnaast zouden instellingen voor jongeren beter op de hoogte moeten zijn van de wensen die de jongeren hebben. Zo heb je bijvoorbeeld in Noord het Jongerenproductiehuis. Het Jongerenproductiehuis organiseert activiteiten waar je je als jongeren voor kunt opgeven. De activiteiten hebben vaak als doel dat je in interactie met andere jongeren uit Noord aan iets creatiefs werkt. Het jongerenproductiehuis in Noord heeft een hele mooie locatie met veel mogelijkheden. Wij zijn echter van mening dat deze ruimtes niet voldoende worden benut. Jongerenwerkers kunnen heel goed jongeren op straat motiveren om eens binnen te lopen, maar het aanbod aan activiteiten is beperkt en dit spreekt veel jongeren niet voldoende aan. Jongeren hebben behoefte om hun ervaringen met elkaar te delen, daar zouden ze op kunnen inspelen door meer inhoudelijke activiteiten te organiseren.

Advies aan instellingen:

- Het Jongerenwerk, Spirit en Jeugdhulpverlening moeten je helpen, maar ze gaan alleen koffie met je drinken en praten met je over je leven. Instellingen die jongeren helpen, zouden effectievere hulp moeten bieden en zoeken naar simpele en overzichtelijke werkvormen.
- De instellingen zouden veel meer moeten kijken naar wat er zoal onder jongeren in de wijk leeft en speelt.
- Het jongerenproductiehuis moet naar verschillende vormen van activiteiten zoeken. Het activiteitenconcept heeft nu te weinig oog voor de verschillen onder de jongeren. Het stadsdeel zou daarvoor het jongerenwerk meer bewegingsvrijheid moeten geven.
- Organiseer jongerenprojecten waar het gesprek, rondom thema's die jongeren aangaan, centraal staat.
- Organiseer groepstrajecten, waarbij oudere jongeren vanuit hun ervaring met voortijdig schoolverlaten in een groep jongere jongeren kunnen coachen.

V. STADSDEEL

Er is vanuit de politiek veel aandacht voor voortijdig schoolverlaten. Vooral om jongeren letterlijk bij de les te houden. Dat is ook goed en begrijpelijk, maar het is wel vooral voor jongeren die nog een opleiding volgen en niet voor jongeren, die vroeger op een of andere manier de boot gemist hebben.

Er zijn wel allerlei voorzieningen om je op school te houden. Van bureau leerplicht tot aan schoolmaatschappelijk werk. Maar voor veel jongeren zoals wij, die het op de een of andere manier niet gered hebben op school, is het lastig om de weg naar school of werk te vinden.

Je kan dan wel bij het Jongerenloket terecht. Maar het uiteindelijk resultaat is wel heel frustrerend als het je weer niet lukt om een baan te krijgen of je opnieuw wordt afgewezen voor een opleiding.

“Waarom zou je naar school gaan als je toch geen stageplek krijgt en er later ook geen werk voor je is?”

Wij worden gediscrimineerd als het gaat om het vinden van een werkplek of een plek op school. Er worden allerlei labels op ons geplakt. En daardoor hebben we minder kansen.

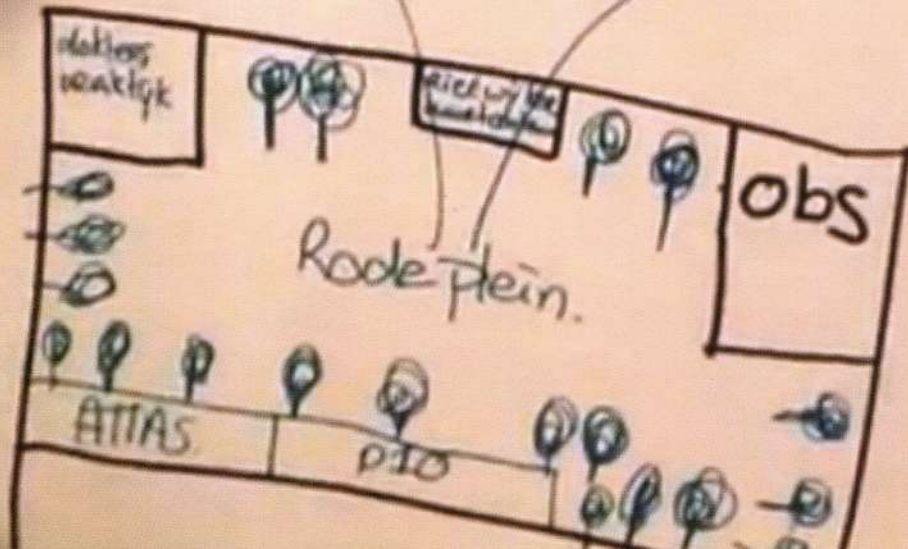
We zijn:

Rode Plein banne 2

+

Veiligheid
Vertrouwde
omgeving → ve

Het kan toch niet de bedoeling zijn dat we gaan leven naar de labels die ons worden opgeplakt? Hoewel... het is best aantrekkelijk om bij de Top 600 te horen. Dan krijg je tenminste aandacht!

Ons advies is eigenlijk simpel:

Labelen doet pijn.

Kijk naar wie ik ben.

Kijk naar wat ik kan.

Maak plannen met mij, niet over mij.

Natuurlijk snappen we ook wel dat we naar onszelf moeten kijken en zelf iets moeten doen om dingen te veranderen. Maar dat willen we ook! Niet alleen voor onszelf, maar juist ook voor andere jongeren die hetzelfde doormaken.

Als er dan toch zoveel geld naar het terugdringen van voortijdig schoolverlaten gaat, geef ons dan eens de kans om daaraan mee te helpen op onze eigen manier.

Advies ten behoeve van het stadsdeel:

- *Meer ontmoetingsplekken:* Creëer meer ontmoetingsplekken voor jongeren die niet per se gekoppeld zijn aan een activiteit. Een plek waar ontmoeting en ruimte voor gesprek (onder begeleiding) de basis vormen.
Uitwisselen ervaring / ideeën. Geef jongeren een plek waar ze met elkaar ervaringen kunnen uitwisselen, ideeën kunnen uitwerken.
- Faciliteer een werkplaats waar je ervaring kan opbouwen, stage kan lopen. Een vrijplaats om te experimenteren met werk en scholing. Een plek van jongeren, voor jongeren.
- Betrek jongeren bij plannen als het hen aangaat.
- Maak vooroordelen over allochtone jongeren bespreekbaar.

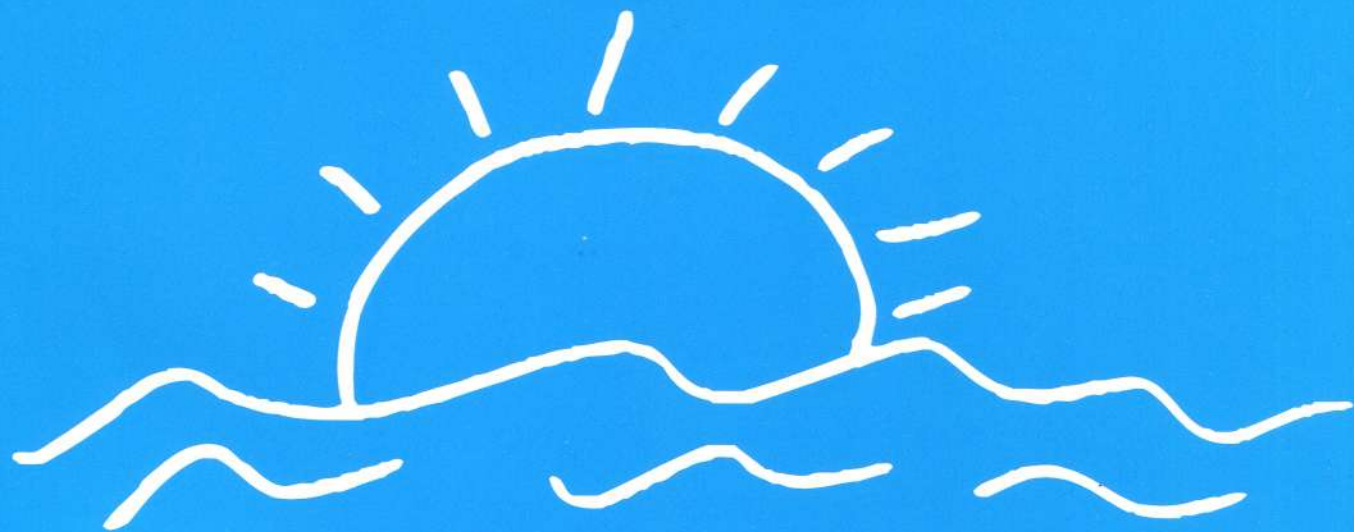

als jongeren

doen wat
hun ouders

zeggen, dan
komt

het altijd
goed.

Jongeren uit Amsterdam Noord, die ervaring hebben met voortijdig schoolverlaten, hebben in de periode van december 2013 tot april 2014 gewerkt aan een advies over hoe schooluitval voorkomen kan worden.

In dit boekje geven de jongeren advies aan andere jongeren, ouders, scholen, instellingen en alle andere partijen die zich inzetten voor jongeren uit Amsterdam Noord.

Een uitgave van Stichting BMP in het kader van het project Je weet tog.

Samengesteld door Stichting BMP
Met dank aan de volgende organisaties:

Stichting Weeshuis
der Doopsgezinden

Amsterdam, september 2014
Ontwerp: Marc de Boer – Ori Ginale